

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਸ ਐਸ ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 163.

ਪੰਜਾਬ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1938)—ਸੈਕਸ਼ਨ 4—ਮੌਰਗੇਜ 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਪਰ 1918 ਅਤੇ 1937 ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਖਰਚੇ—ਕੁਲੈਕਟਰ—ਕੀ ਵਾਧੂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ—ਮੌਰਗੇਜ—ਕੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਚਾਰਜ 1901 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 8 ਜੂਨ, 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 8 ਜੂਨ, 1901 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵ ਰਾਜ ਸੈਣੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਬਹਿਲ, ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। 1951, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਾਈ.ਪੀ. ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਵੀ.ਪੀ. ਗਾਂਧੀ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮਾਨਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਪੰਜਾਬ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੋਰਟਗੇਜ਼ਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1938 ਦਾ 4) ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1901 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ, 65 ਕਨਾਲ 5 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 5 ਸਤੰਬਰ, 1899 ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 600 ਰੁਪਏ ਦੀ ਐਡਵਾਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਮੋਰਗੇਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਸਾਲ 1918 ਅਤੇ 1937 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 984 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 4,600 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਰਕਮਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 8 ਮਾਰਚ, 1918 ਅਤੇ 2 ਸਤੰਬਰ, 1937 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

16 ਮਈ, 1940 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1944 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪਹਿਲੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਬੁਝਾਇਆ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ 1918 ਅਤੇ 1937 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋ ਵਾਧੂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਵਾਰਿਸ-ਹਿੱਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 21 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ 1899 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਵਾਧੂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। . ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1899 ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਵੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਬਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵਾਧੂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 280 'ਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“...ਜਿੱਥੇ 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਚਾਰਜ 1901 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਕੋਲ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਛੁਡਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਮੌਰਟਗੇਗਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 8-6-1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 8-6-1901 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ”।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ ਨੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।